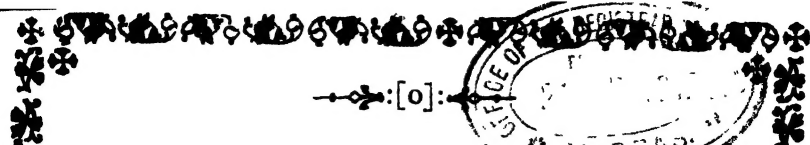

1

—[0]:—

[హ ర క థ]

క॥ శ్రీ మన్నీంద గామాసామజవరవినుత గామ శాత్రుభీమా
భూమిజచేతోక్త రినిసోమామున్నాల్ల ధామ సుందర రామ॥

గణపతిస్తనము - కీర్తన - యమకులకాంభోజాగం-పకతాళం

గీతాం తా - రరా - కేరాణబ్రోపుమయ్యా - గీరి - మురిపె
ముతోడ - మొకే - న వేగమెరార - గీరి - నేనెవచ్చుకృతి-నెరివే
ర్చుచున్నాడ - గీరి - ఇలమున్నాల్లలోను-నెలసినదొరపినెకాడ - గీరి -
సరచ్చుతిప్తార్థ - కీర్తన - మళయమామళం - ఆది

విధిగామానికా-నేడితిరావమ్మకొమ్మ - పిడి - ప్రకమంబునీ-ప
ద కంజముల నెవనంచుకొని - యెననమ్మగానను - విధి-మందడవా
నాలు కంకుళంపినుపువు లుదడపు పిదు-కంకిచ్చము-గాదె-విధి
పొరుగుమున్నాల్లయ దు - నెలసిన నుదమూచనన్నా-నందమంద
జేమా-విధి -

క॥ సుకవులరందరిరామని - బ్రకంబుబుబు క్తిగొలచి-పలగాకులు
సొ కుకవుల కెల్లరుధమును-ముకుళించె-కేలు-ముకుదనులూరి

న॥ యాద్రకారాబు నిష్టదైవవై-పరుమరు-నిజ-శేవ-ంబు
ను సుకవి-నమక్క-ంబు మెరించి మడియ గు-చ్చయ-ం-కి-ం
తనివరించెన కనిన-శక్తమమ

క॥ శ్రీ లిగినమున్నాల్ల - ద్యాసుండగుశ్శేఖరా-తిరప్ప-ద్వి-
బాగుగబెండ్లాడియును-భోగము-లొందుచును-గవియె-బుత్రియ-ము-
గీ॥ ఎదిసయనగమసి-గాననాగబ-ద్ధి । నా హెబననిగువారిని-సోమ-తె
న్నవారియం-పన శ్రీమృదా-వాది-శేవ । హరికి-ధన్-య-య

దుసరయ చుండ॥

కృతిపతివంశక్రమము

- శా॥ శ్రీనాథపమంగళపదలతో జెల్వొండుచు జూపడుల్
 పాకారాతిపురంబెభూతలివముఁ ప్పల్లెఘట్రామంబునో
 గాకాంతివిలసిల్లునచ్చటనుఁ గంగయాఘ్నై బుట్టెదా
 నాకులైచ్చగ గాకుమాను కులమఁ న్వారాసికి జం ముడై ।
- సీ॥ అడగ్గయావ్వా యుండత్యంతదాహసినుబ్బ లక్ష్మయన ముదతిజేమ
 పరియించినానముల్వతములుగాంచిపుత్రులనాద్వైబానిగగనియె
 వారిలోరెండన వాడగులక్ష్మీపుసిఁహుండు వేడులో సీతమాఘ్న
 బెండ్లాడిజగతిని పేరొందితిత్యంబుఁ డ్ది జన వళినాదరించి
 రామసుబ్బయాఘ్నరామకృష్ణయనామురామసుబ్బరాఘ
 లక్ష్మీచరనమచగరంజల్లుఁబుట్టిఁ గాంచిభవముల నుగాంచిమించె
- శి॥ వారిలోరామసుబ్బయశుభాస్విత వేంకటలక్ష్మీమాఘ్ననుగ
 గోరికంబెండ్లియాడితఃకుంబలవేంకటరత్నమాంబనే
 నారినిరామకృష్ణయకుచవ్యగతిదగఁబెండ్లి జేసివా
 కారిమానవై భవముగల్గిప్రళిప్తినిగాంచెధారుణి ।
- శ॥ ఈరితివై భవంబులతోరంజిల్లుచుచునుగులతోపముతోనగ
 జేరిదగనంబరీఘని చాత్రమువాకుగృతిగనల్పుమనంగ ।
- న॥ అంతపంత యోసంతసాంతరంగుండనై వల్లెయనియాతం
 డిచ్చితాంబూలవసువనాదులం గెకొన తచ్చరితంబుహరికథరూపం
 బుగా నేయంబూని తెట్టులనిన

కథాప్రారంభము

కీర్తన - రామస్తుతి - సింహాద్రమధ్యము - జల్వొతాళం

ధరాత్మజాతప్రాణనాయకానమో నమోనమోనమో నమో
 ధరాధరాపరాత్పరామౌరాలకించరా చరాచరాజీవరక్షకా॥ధ॥రా
 మనుబృహస్పతి పోషకానమో నమో నమో నమో నమో శ్యామ
 ధామ హామజనక సోమవందితా నీమా ధామారామాప్రేమాతో
 మమేలుమా॥ధ॥

వ॥ శ్రీమద్రామాయణోపనిషత్సూక్తిః॥

తోహర

రామా రామానేతసోమారాజితలులసీధామాభూవిజమా
 ననకైరవసోనూనూతనద్గుణధామా॥రా॥శ్రీకలముగ నుకదివనము
 నపరిక్షిత్తుసూతుకడజేతప్రాకటముగగేగోడ్రి యిట్టులనిప్రార్థనజేసె
 నుగోరీ॥రా॥

కీర్తన-ధన్యాపిరాగం-ఆదితాళం

మునిరాజనేగనా మొరవినుమయ్యనీనదధిగితోం -ము-పని
 బూని యంబరీజోపాఖ్యానముదెల్పుము-ము-దాపనిప్రేమమునధన్యు
 నిసేయుము -దధిగితోం-ప్రాప్తజేతీచికరాపులుసేయక-ము-ధరను
 శ్రీకాకుమానువరరామసుబ్బయ్యను -దధిగితోం-కళనాతోనేలు
 చుండు నరహరివాక్షిగా -ము-

వ॥ యీపగిది మొరలిపవరిక్రొవ్వుకోరాజునగుసూతుండిట్లనె

కీర్తన. బేహగ్-ఏకతాళం

చెప్పెదకోరాజాయికనీ చిత్తంబలరగఁగెనున్నగంబుక-చె-త
 ప్పకనంబరీషుచొప్పమెప్పుగానునీకు -చె- గామాకాధారునిశ్రీము
 ప్పాల్లరామసుబ్బయ్యనుబోచెను-శ్రీయఃపతివాక్షిగఁగికుక్రేమము
 గలుగునతిశీఘ్రముతో మరవిన-చె-

తోహర.

భూలోకంబును ఏక చక్రముగ బూనియి బ్రహ్మండు | నేనోహర
బును లేక మేలుగా నేలుచుండెను ఘండురా||

క॥ సతియేదైనంబనితన మతిలోపల నమ్మియితరమును నలు లేక
స్వతిగలిగి సేవఁజేసెడియతివలె పెండ్లాడెనాని యతి నేమందు

న॥ యీ కరుణనింబరే ఘండప్రశస్తియై క్తునై నేల నేలుచును
దిశంబున గచ్చేరియైదు దానఁగింప నానీనుండై మంత్రప్రధాన
యవరాజకవిగాయక నాటక శాసక విద్యజ్ఞసంబులును విశ్వానుభూతి
ముక్తి కేష్టములును బరివేష్టించియుంటంగి నియుటలనె॥

సతకాన-హిందూస్తానికాఫిరాన-ఆదితాన-

నతములయందును వ్రత మేదా తెల్పుచు యతిభక్తితోడ నేనాచ
రింతును పూ-ప్ర-ధరలోపల ముఖోలు ధన్యులు లేరని మురిపిడితిగా
నసమ్రాధముతోడను-ప్ర-భూమినికాకుచూచురామమబ్బయ్య కేలు
రామునిగొలువక గ్రామముగలెను-ప్ర-

న॥ యీ కరుణలుకు భూపాలునిను శువులాలించిమునిపుంగి పు
లిట్లని

రాన

శ్లో॥ నాన్నోదక సమందానఁ ద్యాదశ్యః తనవ్రతం

సగాయత్యాః పరిమిత్రాం మా తెర్థయినతంపరామ్

న॥ అనుచుల ద్యావతవ్రతముకంటె మిన్నయగు వ్రతము లేదని
శ్రుతులు బల్కుచున్నవిగావున నీవుచెడ్డారి నాచరించివేద్యతా
ర్థంపవయ్యదన

తోహర

ప్రతిదివసూసతి శతులమరగఁగ్రీవతినెడలోఁదలచుచును॥ అతిర
యముఁ ద్యాదశీవ్రతమును తామాచరింపభూనియును॥ రా॥

వ॥ ఇతైరగున నాసతీవత్తులిరువును ద్యాదశీవ్రతంబాచరిం
వనొచిదశిమివాడేక భుక్తంబువేతాదశిదిస్థంబుచందువుపోష్యముంసి॥

ప॥ ద్యాదశీదివముసంతర్పణాబుచుశేసి॥ పాపలకునుయన్నపాపములిడి॥
తరచుగాభూధేవు కావంబులనుసంగి॥ తమలన్నిలిచ్చియా తక్షణ
మున॥ భక్తితోఁవారలపాదంబులొత్తుచు॥ పింజామరలతోడవేచి
నేగి॥ బంపించినమ్మాద భరితుడైరావర్తి॥ యైమెలంగుచు పండ
హరిహరామ॥ గీ॥ లంతనేతెంచిరావర్తి కతిరయమున॥ వరములను
పంగిచనితిర రావతినిభుకు॥ మరలన్ద్యాదశీరాగదా మురిపెముచ
ను వ్రతము సేయుచుండగా బటురయమున॥

కీర్తన - శహసరాగం - ఆదితాళము.

వచ్చెమాత్వాసముని వాసీమీరగనేగి॥ వ॥ యెచ్చటినెవరిమ
హను॥ మెచ్చునటుల జేయుచుననిచెచ్చెరపొచ్చుగానుకోపంబునుబూ
నియు॥ వ॥ ఈపల్లవంబరీషునిల్లునేజేరివాని శాపమొందగజ్జసి॥ కోపం
బుచుబాపుదువనికేలను తేనెతేనెపదాసంబుచుదువ్వుచు॥ వ॥ భూమినికా
కుమాను రామచుబ్బయ్యనేలురాముడడ్డమువచ్చి॥ హావిక చేవలదన్ని
ను నేరి హలమువిడలేసెనుచునేగి మే॥ వచ్చె॥

వ॥ ఇన్విధంబున నేతెంచుమునివసునిగనుంగొనియంబరీషం
కుసంబరంబున నెదురుగాఁజని॥

తోపార.

వందనిమోమునిరాయా మీపదపద్మంబ్లుకియ్యడనూ॥ అం
దమలరిదామేతెంచుటనా యథును బాసెవల్వలనూ॥ రా॥

కీర్తన - హిందూస్థానితోడిరాగం - ఆదితాళం.

ధన్యుడనైతియీ దర్శనమాటచే ధాత్ర్యమెచకను చింతా
సనచుండును || ధాత్ర్యచేద్యావశి దినముగామిరలు || భిక్షకుద-
యచేయుకుప్రేమతోడుతలేడు || ధాత్ర్యభానురముగ రామసుబ్బయ్య నేలు
రాముని తోములనినేను దోసిల్లాగ్గితినిక || ధా ||

ప || ఆర్యాదూర్వాసముని వర్యాసద్వనగుణుర్యాహిమగిరిధై-
ల్యనేడుద్యాదశీతముగాభిక్ష కుదయనేయుండనదూర్వాసుండిట్లని-
యె || తోహార.

మరి యాదలుయికచాలునుపొట్టిలొమంపిపోవుచున్నదిగాత్ర్య
రగానిమ్మనరాజేంద్రుడుదక్షిణముననెరిగా || రా || అభ్యుదయశుభాస్స-
దముగనాగేశంబులతోపలికిదాముఆభ్యంతరముంచక వయనేయుండ-
న వినియెముని మేము || రా ||

ప || వరేరాజాతాపసోత్తములు గృహస్తునియింటుంటిసయకా-
లంబుండరామగాననేను పరస్వతీచదీతలంబునెన్నానెంద్యాద్యమహార-
సత్త్రిములు గానించుకొనివత్తుచునిదికడకుంజని జలంబుచమునిని
చలంబురాకుంబుని రాజవద్యుండ్లిట్లువిచారింకదొడంగె ||

కీర్తన- శంకరాధరణరాగం-ఆదితాళం

ఇదియేమిమోసముఇక నేమిసేతుము || ఇ || వదలికనాదూర్వార-
మానితానికి నేగి రాడదియే మొకొ || ఇ || అపకాంక్షాయెను యెనె-
చింతచేతనూ || ప || విపరీతుబుగ విప్రములునను సెపియింతుంగదజాడ-
లేమ || ఇ || రావులు శీతను రామసుబ్బయ్యనుచేట్టెక శ్రీనీతారాముం-
డిపట్లను నెట్లు సేయునో || ఇ ||

ప || ఇత్తైదుంగున జిలిసేయుచు భూమిలుండాసాగులంగనిబు-
ధవర్కుగారాద్యావశి పారణకాలమతిక్రమించుచున్నయదిమునివసుం

డింకను రావయ్యెగాన॥

క॥ యాధర్మ సందియంబును | పోదోలుడుదీనగల్గుపుణ్యముమీదే |
 నోధన్యతాగాయం గా | మోదముతోనని విప్రముఖులు సెలమి |
 వ॥ పే రాజోత్తమ |

తోహర.

అతిని పోయి రాకుండగ నన్నంబా రగింపనేరాదు॥ సతి చెడియూ
 రక నుండుటలదియును మంచికార్యమేకాదు | రాసలిలబక్షణం బెవ్వరి
 కై నుసమ్మతమకగా రే మసలిపెను పారులగూడక మాయాచాలమువి
 డువక నాడూ | రా॥

న॥ ఇట్లైరుంగున బాహ్యోత్తములనినమ టలకనమ్మతి | చి
 భూవకుఁ డవ్వెధంబుననే వాటిలం నరకాపోశపవేయునంత॥

గీ॥ అవ్వెధంబు నను నివారించునీవేగ | గనులనివ్వ నురాలంగకరుణమా
 ని॥ వచ్చిరాజునుగాంచిదాపెచ్చురేగి | యనియెగోపంబును ప్పిరి
 గొనిగొనపుడు

కీర్తన - బ్యాంక స్వరముట్టు - ఏక తాళం

చాలును చాలును యూరకోరా | యిదిమేలుగాదునోరుమూ
 నుకోరా || యిక | చాలుమాలకానునీవునన్ను సన్న పాము సేయగచిలచి
 ముచ్చు | యిటుగేలి నీయ దలచివాపునిన్ను బోజాతిమొదడేతునా జడ
 ను బెరికినైతు || యిక | తాళనులకోపమెరుగకీప్రవాదాపుడేరిటక్కులా
 డినావు | యిదిభూపాలులకును తగునిలాపుయిక గోలుబాత్తుచున్నవల
 దేలబీముత్త || యిక || మానుగముప్పాళ్ల పురములోనకాకుమారును రామ
 సుబ్బయ్యమది గోనీ | నుండుదానవారివచ్చి యడ్డమనున నామననం
 బుచో | ల్లనుంజాలగాన || యిక

వ. వరేరాజాధమా యిట్టిపవనతేనంబు నీశేతగుఁ గట్టా
యెచ్చరిపుట్టదటంచితో నొడగెట్లుగలిసినేతకు తగుశిక్ష విధింతుఁజూను
మంచొక జడును జేతఁ యభిమరత్రించి యద్దానిభూమిపైఁజూగానది
యును॥

తోవార,

గడగడఁజుట్టినకొంబులుచడకగనఁ నుండ్లియుకదలిక మర
యముననాయంబరీషుముంగల కేతెంచియుకనలి -రా-

క॥ మట్టమదిగుచునేమియుఁ ముట్టకనున్నట్టివమయమునభూసాలుం
డిట్టభువిపైఁపావాలియుఁకట్టనేనేమిసేయగలనంచుమదిక

కీర్తన-హంమాస్తాః తోడిరాగం- రూపక తాళం

భూమిజావరా ననుబ్రోన నీశాతామసమునమానిచంకఁదల
చినామరా-భూ-నేర మేలుకారణ జేరవేమికా భారమామైసైబజాలఁబం
తమేలరా -భూ-బామునొదవెతాచేపట్టునిస్వరా రామసుబ్బయ్యనే
లురామభూవరా-భూ

వ॥ ఈశానకాలిమెండు భూసాలుని మొరాలించిమాధవుం
డు చక్రంబున నొనకైపతివేగంబుననేతెంచి

తోవార,

ముందుగడలనుహరించిరుచిప్రా ముఖ్యంబుగ నా యెడను
తోందరసాముని వెంటబడగమిదిదోచకచకపరుగులినుచునూ-రా-

కీర్తన- బ్యాంకుస్వరమట్టు- జల్వితాళము,

ఏమిచిత్తముఁయిదియెవరిశక్త్రుముహూదిక చేనాగు వెంటనంటుచుం
డనూ -యే- తిట్టియుంటినానేకొట్టియుంటినామిట్టివచుచువచ్చుచుం
డ గుట్టుమీరుచు- నే-నిబ్బరంబుగారామసుబ్బయ్యకతిగాలిబ్బలా

న సుకాముకు యేల సేయునో ॥ యే

౪॥ అయ్యయ్యోయిదియెట్టి న్యాయము వానలేసికుగుచందం
బుసనిరపరాధిసగు నావెంటనెంటి వచ్చుచున్నదే వైవమాయని యే
డ్చుచుబగులిశుచు గ్రిందబడిలేచుచు నీటమునుగుచు మరలలేచి
పాడుచుండెనమది యందొట్ల నిత్యంబు

భోహర

పానిన బాగును నిలువంబడ నిలువంబడు దూరినదూరు
సారెకుబుడిసబ దుచుకివేసారకచన్నే చేరు - కా-

౫॥ ఇవిధంబునందుఁ బంచుచుమరలమరలబగుగులిశుచునా
త్మయందొట్ల నిత్యంబు

నీ॥ ఈదినముదయాననెవరి మోమునుగంటినోగానిలేక నానోముఫల
మొవ్వకాలంబు వచ్చినోలేఁ ధుశ్యకుంబులుతోకుపడెనా
యెదురుగా నెవరై నీవేతెంచితుమ్మిరో । నేకనీయాపవరాకపోను
యేమిసేయుదునిక నెండుజొచ్చెనుకో । యయ్యయ్యోవైవమాయ
నుడదొంటి ॥ గీ॥ విసికియలయుచు నేగంబెవిధిదిట్టు॥ నురికియె
కమానుచాటుననుదగుచురల । సహతహలుచెందివిడువక దారిబ
ట్టి । పోవుచుచు చిత్తమంకువాపోవుచుండు॥

౬॥ ఈగతిదూర్వాసుండు క్రిందబడి పొరలిలేచుచునిట్టూర్పు
లు నిగుడించుచు విసికికొనుచు వెనుకకుదిరిగి చూచుచు గడువడి
బ్రహ్మపోలున కేతెంచిభాతనాంచుటలనె

కీర్తన- జంఘూటిరాగం- జల్పాతాళం.

నచ్చెనచ్చెజక్రముల్ నడిగవడిగనూ । మచ్చికతొనీడుసాపు
జొచ్చినాడనూ-చ-ఒడలుయే మొగడగడయనినడకునున్నది । తడవులే

యశిపుడే నామజపపుదీర్పుమూ -వ- పుడమిరామగు బృయనెప్పుడు
మునంబున, వినువకరక్షింపుచు, గువెన్ను నియాన-వ-

వ॥ అయ్యా, కమలాననా అకెచక్రమువచ్చెనిదిచక్రమువచ్చె
సనవాణీశుండుగాంచియిట్లనె

తోహర

దూర్వాసా నీకేమి మానడలు తోడ్పడెనొ బిమ్మమిశనూర్య
జాలరనచచ్చినిలచితివిమొడలు, డగడనినడక-రా-

వ॥ గానఁజూర్వాసా దేహము కంప మొంద నులుకుచునే
తెంచిచక్రము చక్రంబు యరచుచున్నావానెన్నరంబేమో, జక్క
గావక్కా-శింఖ, చున దూర్వా సుండ్లినియె

ద్విపద.

వివేచయ్యక మలజవిశవంబుగాను, కి సవయ్యనీపునాకప్టంబులికను
భువినంబరీపుడన్భూపాలుడొకడ | సవివేచంబుగను భిక్షకునన్ను బిలచి
నన్నున్నా సమునకంపినాకన్న ముందు | పనిబడిమెక్కనాపద్ధతి నెరిగి
యలుకతో, జట వెరికట నేయగాను | తలగకవదిదాని, దాకకమున్నె
చక్రంబువచ్చి తజ్జడనుహరించి | యక్రమంబుగను వెన్నంటితావచ్చె
సయ్యయోయెట్లునైతు సతివయతోడ | గయ్యంబువాపవేక మలజవేగ

వ॥ అనుచు, రంగలార్పు మునఁపుంగవు మొరాలించి వాణీశుం
డ్లినియె॥

తోహర,

అమృతాత్మహృది రించెనువనికేడ్డను సెప్పనుమ్ము | పా
మ్మువేగనాచంద్రశేఖరుని పొంతకునీవికలెమ్ము-రా-

గీ॥ అనగదాపవరుడు, దానతిరయముచ | బయలుదేరిమనంబునభయ

ముచేతిగంప మొం పుచు నిదియేమికాలమనుచు | సంగలాప్పుచుకెపు
కడకపుడుజేరి॥

వ॥ ఇత్తెరంగున ము నిసత్తముండాతుం చిత్తుండై తత్తరపాటు
నజిత్తజ్జవైరిపొత్తుకే తెంచి యిట్లనె

కీర్తన- హిందూస్తానిముఖారి- ఆదితాళం

సార్వభౌమాధనా ప్రాప్తానియమ - యోర్వగజాలనేనోదీపహా
వకా-పా-అబ్బునిదర్శనమదెనచ్చెజాహమా|తబ్బిబ్బులాయెనీ దయ
కుపాత్రుడవ్రా ॥ పా॥ భూమినికాకుమాను రామః బ్బయ్యనేలురామ
నిదయనాపైరానిహేతునయో మొ-పా-

వ॥ షకరణిని మునివసుండు మొరలిడి బరిగినవత్తమానంబంతి
యు దెల్పనాగంగాధగుండ్లినియె

క॥ నాతరముగాదుపోపా | మ్రొత్తి నాక్రీణక కకు నింపుచెలగగా
నాతమనినువిక్షించి॥ శాతకములననుతిచిన్ను బాయనంగ॥

తోహర.

అమాటలువినిదూర్వాసుడు తనయాత్మ బంబంబుననూయూ
టుహనీయుడైబ్రోవలేః వోవననోజేరణోయెదను-రా-

వ॥ అయ్యయోదైవమా జగదీశ్వరుండగు పరిమేశ్వరుండై
బ్రోవలేనిచోనన్నాదరించుచారెవ్వరని.

తోహర

అచ్చటకుండియుబయలుదేరితామిగుచుమార్గంబునను | వ
చ్చెడుచక్రంబును గనిమిక్కిలితగచును నివ్వధివనెనూ-రా

కీర్తన- హిందూస్తానిజుగ్ఘూటిరాగం- ఏకతాళం.

వినుమా చక్రముననుమా శాంతినిగనుమా పనిబడినియే

మని పల్కితిమను దుశుమదలచినా వనుమానించక - వి-చాలునీడి
 మేలుగాదునన్నేలు పాలుమాలకను యీలాజేయుట శేలను నానుడి
 జాలినెందనిక - వి- పొమ్ముయేలవయిరమ్ముమనవిగై కొమ్ము సొమ్ము
 నిచ్చిరామసుబ్బయనేలెడు తమ్ముకంటిపాదమ్ములసాక్షిగ-వి-

వ॥ ఓచక్రమాఅక్రమంబుగానా వెంటబడి బాధింపుచున్నా
 వ్రకటకటానన్నేమంటిని నీకంటేలననయాచక్రంబింకను దావుశీరిం
 గనిభయంబుచే-

తోహర

త్యరగమనంబుననై కుంతమునకుదరలి శ్రీహరినిగాంచి - కర
 ములుమోప్పి మహాత్మానాపైగళుణయుంచుమేలెంచి-రా-

వ॥ ఈకరణిదూర్వాసండును పల్కులాలించి తనకుదెలిసితె
 లియట్లుహరియిట్లనియు

గీ॥ అయ్యనీకోపమునకు దేవాదిసురలు । మానవులుభయపడెనురు
 మానివర్యఅట్టిచాడవుయెన్నోమనిరినిన్ను । డెల్లుమాంబింక నా
 తోడిచేటపడగ॥

వ॥ అపుడుగూర్వాసుండిట్లనియె

సీ॥ అయ్యనీవెలుగనిదెయ్యెదలేదయినజెప్పెదనినుమానాచేటులన్ని ।
 యంబరీషుండనుయవనీశ్వరుడునన్ను, బిక్షుకరమ్మరికక్షతోడ
 ముందుగానున్నానమనకంపిభుజియింపనదిగః నామనినలుకబూ
 నిజటనుచెంచిచుత్రించిసయ్యనవేయగాజక్రమేలెంచితత్పమయమం
 దుజటనుపారియించివించికోజుపదాచి । రాగనేవేగఃధికడకేగనా
 త! డదియునావనిగాదనినంతశివునికడకుబోయిననావల్లగాదనంగ

కోక- నాదనామక్రిమరాగం- అదితాళ. -

నినుజేరినానురా ననుదయనాడరా యనుమానమేలరా విను
మిక నామొర -ని- దానులబ్రోచెడి దైవమవీనని వోసిల్లాగ్గిదో
లునుగోసిని -ని- గొబ్బును శ్రీరామా సుబ్బయ్యనేలు మదనున
బృహదీనంచునే నాశ్రయించగనేగ -నిను-

వ॥ ఈలాదీచాలాపంబుల మొరలిడుమునిపుంగపుంగనిరమా
వల్లభుం డిట్లనియె

తోవార.

మునివరనాభిక్తుని నీవిటువలె మోసముజేసినకతకాబఁపడి
• నీకీక ప్తంబులు స ప్రాప్తమయ్యేవేగమునకారా
గీ॥ కానినీకప్తములువాపగావునేను | బూసధర్మంబుగామయాభామి
చాలుకడకునివేగి మొరలిడ గడుతతోడ నిచ్చుమన్నించు పొమ్మిది
నిజమునమ్ము ।

• అదియుంగాక మునినరా బిడ్డలునుత్రుడులు పోషించుచుండం
బున సేనునాభిక్తులకేముండంబు వచ్చిననునాకుగల్గిన బాధచందం
బున తదీయోపద్రంబులంబాపి వారిశత్రువుల నిరూపంబు జేయు
నునీవుముక్కో-పియెనాబక్తులకపరాసంబు జేసినను ముంశ్వరాంశం
భూతుండవును మునిశ్వరుండవుగా మదీయచక్రంబునిన్ను నీవరకుప్రా
ణంబులతో నుంచిన దియ్యది నేనుమాన్పుటకు పలుండ దింతలనై
న నయ్యంబరీషుజేరితేనిబ్రతి కెదవుపొమ్మని వల్లయనిదూర్వాసుండు
నిన్ననైవ మొగ. బుతో

తోవార

బయలుదేరి సత్సరిగమంబున కొంచుమదిలోపలనూ భయ
మున వెనుకకుదిరిగి చూచుచును పరితపించుచుకొనెనూ-రా-

కీర్తన. చక్రవాకమురాగం- మాతకము

యేమిసేతు దైవమానే నెవరిసేతు కామనైరి విధియహ
రియుగావరైరిగా -యే- ముందుభావివెనుక చెప్పుమోస్తరానగా-
పొందుగానేసంబరీపు పొంతకేగగా-యే-భూమినీశ్రీకాకుమానురా
మనుబ్బయ్యనేమ మొసగి యేలుచుండురామభూవరా-సే-

న|| ఈలాదూర్వాసుండు హోలాయమానమానసుండై నిలచి
నచోటగాలుచిలువకబోయిపోయి అంబరీషుకడకుం జేరివానిచాడిం
బులంబట్టుకొని యిట్లనియె

కీర్తన- హిందూస్తానీతోడిరాగం- చాళుతాళం

అంబరీషాతీధిహోమశంబరాచిన్నైరిసముదగాడన్నగ -అం-
అమసేశుడబడుకేళుడేమొకకా బ్రోవలేనుంబల్లరి-అ-కడనుని
డకుండుకాదుచిలువకబోయిపోయి అంబరీషుకడకుం జేరివానిచాడిం
బులంబట్టుకొని యిట్లనియె

న|| అయ్యాభూపాలా హరిహరాదులపాలికుని వాగుచు
వల్లగాదుపామ్మచిరి సేకన్ననమ్మ బ్రోచుచానులేరుగాన

తోహర

కనిగానక నేజేరినతప్పలుకడచుచుచియు నీమెడనూ | ననుక
డతేర్చుమురాజానిన్నేనమ్మినాడమనమునమా-రా-

న|| ఇవిధంబున దూర్వాసుండిను మహాపులాలించి యంబరీ
షుంక మితాంతః కరణకలవాడై

తోహర-

తాపననం వేగంబుగ నాపాదంబులపడుచుక నీవా పాపమునా
కేటికి గట్టెమనికాబ్బుగ్గుడమనానుభావా-రా-

న|| అసియీప్రకారముగానంబరీషుండు దీనాలాపంబులతో

వాడని చుదిపంతమానియు దిగులెల్లనుబోవగ జేసితిగద-భూ-రామ
సుబ్బయను రక్షణజేసెడి రామనముడవని ప్రస్తుతిజేసితి-భూ-

వ॥ అయ్యావసుధేశ్వరా పగవాడవని దిగనాడక నాదిగులు
బాపితివి నాసంతసించి నికనీదయనుంచి సెలవైనంగి పంపు మేనే
గెదనన యాదిమున ద్వాదశీయగుటచే నుబరీషుండిల్లనియె

క॥ అయ్యాద్వాదశిచారణ చయ్యచనెవేర్చిపా మనత్కృతతోమీ
రియ్యడనూరక పోవము దియ్యనియతిభంగమాను ధీరసునాథ్యా॥

వ॥ ఈపగిది ధూపాలుండు మునివరుని గొనియాడుచు పద్ర
సాన్నంబుల బరితృప్తుంగాజేసి పంపెగావహరిభక్తిపరాయణులైన
ద్రవ్యతంబులాచరించు మహాత్ములకెట్టియాపదలు లేశంబైనబాధలు
గలుగజేయనేరవని శుశుుకు పరిక్రమ్యహారాజువకెరింగించె॥ దయ
ద్రమారమణ గోవిందో పారి ॥

క॥ యీచరితివినినవారికి॥ బ్రాచుర్యంబై ససిగులు పరమపదంబు
ధీచంచత్తే జంబులు॥ శ్రీచంద్రానిధపు శుశ్రూషతో నునగు॥
మంగళహారతి— సురటిరాగం— చాపుతాళం—
భూమిజహృత్కమలా ధామాంన్నతనామా॥ మంగళంజనుమం॥
దాసమఃఖాంభోధి తరణసాతికిపారి॥ మంగళం॥
తా॥ నజనలోల భూపమండితచాపా॥ మంగళం॥
రామసుబ్బయనేలు రామామేఘశ్యామా॥ మంగళం॥

గద్య.

ఇది శ్రీరామచంద్రపాద పయోగుహార్పితచిత్తుండును ముప్ప
శ్చపురనివాసుండును మేఘ బాబుసాహేబు కుమారుం
డును సుకవిమిత్రుండునైన నబీసాకవికృతాంబరీ
పోసాఖ్యానహరికథ సర్వంబును

సంపూర్ణము.

శ్రీరామచంద్రార్చనము

10434

